
Utvalg: Landsmøtet
Saksnummer: 05 / 25
Sak: Resolusjoner

Oversendte resolusjoner fra landsstyret

Følgende resolusjoner ble vedtatt oversendt til landsmøtet fra landsstyrets møte 15. - 16. mars 2025:

1. Partnerdrap er fremdeles et alvorlig samfunnsproblem.....2
2. Norge trenger en liberalistisk flerbarnspolitikk.....3
3. Vi må legge til rette for fortsatt bærekraftig vekst innenfor sjømatnæringen.4
4. Realitetsorientert klimapolitikk for å styrke norsk konkurransekraft og sikkerhet ..5
5. Norges forsvarsevne og sikkerhet må styrkes.....7

1. Partnerdrap er fremdeles et alvorlig samfunnsproblem

Forslagsstiller: Vestland FrP

Landsmøtet til FrP vedtok enstemmig i 2024 at vi som parti vil gjøre mer for å redusere vold i nære relasjoner og at hensyn til offer skal være tyngre enn gjerningsperson. Dessverre har for lite skjedd fra Arbeiderpartiet og regjeringen. Offer for vold i nære relasjoner blir fremdeles overlatt til seg selv og mange voldsutsatte opplever det svært krevende å få adekvat hjelp.

Fremdeles blir det gjennomført for få risikovurderinger og iverksatt for få tiltak fra politiet. Ressursene har problemer med å finne hverandre og systemene rundt offer bidrar til fortsettelsesvold, selv etter domfellelse. Regjeringen har kuttet i politiet og særlig rammer dette offer for vold i nære relasjoner hardt når det kuttes i forebyggende enhet.

Riksrevisjonen, partnerdrapsutvalget, barnevoldsutvalget og overvåkningskomiteen GREVIO er blant mange som har uttrykt bekymring for organiseringen og samordningen av arbeidet mot vold og overgrep. Styringssignalene og dialogen mellom nivåene er fremdeles ikke godt nok samkjørte. De økonomiske virkemidlene på feltet er heller ikke godt nok samordnet, og det har i for liten grad vært jobbet med felles innsatser og tiltak. Dette gir utfordring ute i kommunene, ikke for minst ofrene – i hovedsak utsatte kvinner og barn.

Landsmøtet til FrP i 2024 vedtok at vi krever økt bruk av omvendt voldsalarm, brudd på besøksforbud må få strengere konsekvenser, strafferammene for vold og trusler må økes, politi og krisesentrene må sikres ressurser og mulighet til å jobbe forebyggende, kunnskapen om vold i nære relasjoner i offentlige etater som for eksempel barnevern, politi og påtale må styrkes og at vi må øke arbeidet med vold/æresdrap i innvandremiljøer.

Landsmøtet 2025 krever at:

- FrP vil ha en utredning av nasjonalt pakkeforløp med koordinator. Voldsutsatte trenger å få på plass en koordinator og utredet en mulighet for et nasjonalt pakkeforløp som ivaretar offeret under og etter vold i nære relasjoner.
- FrP ønsker å vurdere om man skal innføre tvungen behandling av voldsutøver da vi trenger flere tiltak rettet mot voldsutøver for å hindre ny vold.
- FrP vil vurdere om ulike forbud bør bli ilagt på livstid. Besøksforbud og kontaktforbud må endres ved å redusere ankemulighet og forlenge varighet slik at offeret slipper å bli utsatt for fortsettelsesvold.
- FrP vil ha større konsekvenser og høyere strafferamme for de som bryter forbudet de har fått.
- FrP vil revidere voldsoffererstatningsloven. Ofrene har ikke rett på advokatbistand, og saksbehandlingstiden er for lang. Voldsoffererstatning bør komme når man har behov for det, ikke flere år i etterkant.

2. Norge trenger en liberalistisk flerbarnspolitikk

Forslagsstiller: Vestfold FrP

Det fødes for få barn i Norge. I 2023 fødte hver kvinne i gjennomsnitt i underkant av 1.5 barn, noe som er en betydelig nedgang i antall barn per kvinne på få år. Fremskrittspartiet mener selvsagt det er opp til den enkelte om de ønsker å få barn eller ikke, dette er i seg selv ikke et statlig anliggende. Samtidig må Norge som samfunn anerkjenne at vi i felleskap har alvorlige problemer dersom det snarest ikke blir født flere barn. Situasjonen vi befinner oss er en kombinasjon av at vi blir færre barn og rekordmange eldre. Og dagens eldre lever lengre enn tidligere - Heldigvis.

Færre barn og flere eldre betyr at en stor andel av Norges befolkning kommer til å stå utenfor arbeidslivet gjennom det første århundret på 2000-tallet. Konsekvensen av dette kan være lavere produksjonsvekst og dermed lavere vekst i norsk økonomi som kan presse landets internasjonale konkurransesituasjon og vår felles velferd.

Perspektivmeldingen fra i fjor viser at Norge har store demografiutfordringer frem mot 2060. Norge vil ha for lite arbeidskraft og for få i sysselsetting. Med en aldrende befolkning vil omsorgsoppgavene øke uten at vi har nok folk i yrkesaktiv alder til å utføre dem. Økte spenninger i verden krever at Norge bruker flere ressurser på forsvar og nasjonal beredskap i tillegg til at omstilling av norsk økonomi for å i større grad kunne konkurrere med omverdenen bli stadig viktigere.

Norge trenger med andre ord flere mennesker. Da må det tilrettelegges for at unge mennesker kan se flere fordeler av å få flere barn. Samtidig vet vi at mange vegrer seg for å få flere enn ett eller to barn ettersom dette er en krevende omstilling for mange familier, både sosialt og økonomisk. Norske myndigheter må derfor se hvilke mekanismer som kan gjennomføres for at flere foreldre kan ønske seg tre eller fire barn.

Fremskrittspartiet mener det er viktig at en flerbarnspolitikk ikke gir flere incentiver for at mennesker i arbeidsfør alder skal står utenfor arbeidslivet. Derfor er det viktig at tiltak for å fremme tilblivelse av flere barn gjøres gjennom skattelettelser og ikke omfordelende goder.

Fremskrittspartiet mener:

- At stortingsgruppen må igangsette et arbeid som har til hensikt å se på ulike måter for å fremme en liberalistisk flerbarnspolitikk.
- At foreldre som får barn nr. 3 skal få betydelige lettelser i inntektsskatten, for eksempel mellom 5-10 prosent i skattelette frem til barn nr. 3 er fylt 18 år. Foreldre som får barn nr. 4 skal få ytterligere skattelettelser, eksempelvis 5 prosent, frem til barn nr. 4 er fylt 18 år.

3. Vi må legge til rette for fortsatt bærekraftig vekst innenfor sjømatnæringen.

Forslagsstiller: Møre og Romsdal FrP

Norsk sjømatnæring har over år utviklet seg til å bli landet nest største eksportnæring etter olje og gass, og skaper gjennom dette enorme verdier for samfunnet. Dette er en næring som driver med bærekraftig matproduksjon helt uten offentlige subsidier, og skaper samtidig tusenvis av lønnsomme arbeidsplasser langs kysten vår. Dersom vi gjør ting riktig så vil både næringen selv, og leverandørindustrien til denne, i fremtiden kunne skape flere tusen nye lønnsomme arbeidsplasser utover de som allerede er etablert. I den forbindelse er det verdt å lese hva som står i rapporten Akvakulturnæringen og leverandørene: potensial mot 2035» fra Menon Economics, der det heter:

«Hvis Norge og norsk sjømatnæring utnytter mulighetene, kan verdiskapingen fra næringen øke vesentlig på bare få år. Dette fordrer at næringen er langt fremme i skoene, og at myndighetene tilrettelegger for økt produksjon innenfor bærekraftige rammer. Realisering av gevinstene vil gi økt verdiskaping, bedret produktivitet i næringslivet og økt velferd i hele landet. Dette vil særlig komme Kyst-Norge til gode».

Dersom vi skal lykkes med dette fremover må vi få en ny kurs i næringspolitikken der det legges vekt på langsiktighet og forutsigbarhet. Dette er noe som den sittende regjeringen ikke evner å forstå. Dette kom så til de grader til syne gjennom plutselig å kalle inn til en pressekonferanse på Blåfarveverket den 28. september 2022, der de varslet innføring av en grunnrenteskatt på havbruksnæringen. Dette forslaget ble totalslaktet da det var lite gjennomarbeidet, innførte i realiteten en skatt på bruk av saltvann all den tid at næringen selv betaler for alle innsatsfaktorer (inkludert å betale store summer for konsesjonene til å produsere mat), ville innføre et normprisråd for å sette prisene som ingen ante hvordan skal fungere, ikke en skatt basert på overskudd, men en tenkt fremtidig pris osv.

Dette forslaget ble gjenstand for forhandlinger i Stortinget der det ble vedtatt med noen justeringer av blant annet prosentsatsen for skattenivået.

Forslaget har medført tapte investeringen i næringen langs kysten på flere titalls milliarder kroner, dette innebærer tapte muligheter grunnet en svak og næringsfiendtlig regjering. Fremskrittspartiet er imot grunnrenteskatten og ber om at partiet vil jobbe for at denne fjernes i sin helhet.

Vi ber også om at det utformes en politikk som legger til rette for vekst bærekraftig vekst i havbruksnæringen gjennom å legge til rette for flere lokaliteter både innenfor laks/ørret og torsk. Som motytelse skal det stilles krav til mer helhetlige beredskapsplaner innenfor større geografiske områder, økt fokus på biosikkerhet knyttet til alle typer fartøy som bøker lokalitetene (likebehandling av fartøygruppene) og krav til økt samarbeid for å redusere lus, sykdom og rømming.

4. Realitetsorientert klimapolitikk for å styrke norsk konkurransekraft og sikkerhet

Forslagsstiller: Redaksjonskomiteen

Norge har en av verdens beste energimikser og startet med ren, regulerbar og fornybar kraft for over 100 år siden. Det «grønne skiftet» i form av energiproduksjon gjennomførte Norge for tiår siden. I dagens geopolitiske situasjon har verden blitt mer usikker og nå kreves langsiktige prioriteringer som setter det viktigste først.

Forsyningssikkerhet, forsvar, beredskap og produktivitetsvekst er ryggraden i et hvert samfunn, det må bli Norges viktigste prioritering i tiden fremover.

Over lengre tid har norske politikere vedtatt streng og kostbar klimapolitikk med like høye krav til utslippskutt som EU, til dels med virkemidler som gjør det langt dyrere og vanskeligere for oss å kutte utslipp sammenlignet med land vi konkurrerer mot i Europa. Dette til tross for at Norges energimiks allerede er renere enn hva EU vil være selv om målene nås i periodene framover. Det er på tide at realismen i norsk klimapolitikk tas tilbake.

Ett av de billigste og mest kostnadseffektive klimatiltakene som finnes er å plante mer skog, som Norge har vesentlig handlingsrom til gjennom internasjonale avtaler. FrP ønsker i tillegg å medregne CO₂-opptak fra skogen i klimaregnskapet, på samme måte som EU gjorde i 2020. Dette ønsker ingen av de andre partiene i Norge. Motstanderne begrunner dette blant annet med at da vil det bli for enkelt å nå klimamålene. Dette er luksuspolitikk vi ikke har råd til. Fokuset bør være på beredskap, forsyningssikkerhet, konkurransekraft og økt produksjonskapasitet i tiden framover. Vi må nå prioritere det viktigste først.

Kostnadene og konsekvensene av klimapolitikken som nå føres er uforholdsmessig mye større enn gevinsten. Norge skal kutte 55 prosent av utslippene innen 2030, basert på 1990 nivåene. I tillegg har vi særnorske klimamål vedtatt av Stortinget som omfatter olje- og gassnæringen, og tvinger frem fordyrende og lite effektiv elektrifisering som flytter – ikke kutter utslippene. Norge har i perioden 1990 til i dag, redusert klimagassutslippene med omtrent 9 prosent. Med et kuttmål på 55 prosent innen 2030, er vi dermed langt unna å oppnå målsetningen. I tillegg er det verdt å nevne at størsteparten av utslippskuttet i perioden kom i 2023, da aktiviteten i industrien falt grunnet høye energipriser. For å gjøre jobben enda tyngre har flere andre partier, inkluderte regjeringen også foreslått at en større andel av kuttene skal tas innenfor norsk økonomi. Det bryter med tidligere prinsipp i norsk klimapolitikk om felles gjennomføring med Europa som sikrer at de billigste kuttene tas først gjennom kvotekjøp.

Det er liten tvil om at det vil være vanskeligere for Norge å kutte utslipp sammenlignet med tilnærmet alle andre land. Flate nasjonale prosentkutt tar ikke hensyn til den eksisterende energimiksen i hvert enkelt land. For Norge som allerede har svært lave utslipp betyr dette at ytterligere kutt kan være uforholdsmessig

kostbare og teknisk utfordrende. Samtidig kan land med høyere utslipp oppnå betydelig utslippsreduksjon med relativt enkle tiltak, som å bytte fra kull til naturgass.

Der europeiske bedrifter kan innføre relativt enkle grep for å imøtekomme utslippskutt, pålegges norsk industri å innføre dyre, særnorske, symbolpolitiske tiltak som går utover produktiviteten og verdiskapingen. Som et resultat av denne politikken blir bedriftene hindret i å reinvestere og videreutvikle sine tjenester og produkter, noe som fører til produktivitetsnedgang, redusert konkurranseevne og at norsk næringsliv taper terreng i det globale markedet. Dette vil koste næringslivet og innbyggerne i Norge dyrt.

Europa har over lengre tid hatt høyere energipriser enn USA og Kina, og konkurransekraften reduseres stadig med strengere klimakrav, reguleringer, dokumentasjonskrav og mer. Dette har nå tilsynelatende demret for EU som nylig lanserte et kompass for unionens retning i tiden framover. Konkurransekraft er det nye fokusområdet og deregulering planlegges. Klimakrav derimot skal ikke korrigeres, snarere intensiveres. FrP mener EU er på feil vei i store deler av energi- og klimapolitikken.

Europas energi- og klimapolitikk, i kombinasjon med det russiske storskala angrepet på Ukraina og etterfølgende energikrise, medførte en storstilt utkonkurrering og nedstengning av Europeisk primærproduksjon av metaller. Reduksjonen var på hele 50 prosent av total kapasitet i løpet av en periode på 3 år og er en sikkerhetspolitisk utfordring.

FrP vil at Norge skal styrke sin rolle som en stabil og pålitelig leverandør av både olje og gass, aluminium, kobber, zink og andre kraftintensive produkter, og foreslår derfor at klimamål nedjusteres til realistiske, fornuftige nivåer, som ivaretar næringslivet og befolkningen, samtidig som konkurransekraft og beredskap forbedres. Det er på tide at samfunnskritiske næringer og bedrifter gis tilstrekkelige rammevilkår og ressurser slik at norske interesser ivaretas.

Forslag til vedtak

- Fremskrittspartiet vil utfordre regjeringen på følgende prioriteringer:
- Revidering av norske klimamål, hvor mål justeres til mer realistiske nivåer som ivaretar konkurransekraften.
- Sikre at samfunnskritiske næringer og bedrifter får tilstrekkelige rammevilkår og tilgang på strøm.
- Inkludere CO₂-opptak fra skogen i klimaregnskapet.
- Snarest lyse ut 26. konsesjonsrunde for å sikre økt leting av olje og gass i nye områder på norsk sokkel.
- Starte prosessen med å lyse ut første konsesjonsrunde for mineralutvinning på havbunnen.

5. Norges forsvarsevne og sikkerhet må styrkes

Forslagsstiller: Redaksjonskomiteen

For under et år siden var Fremskrittspartiet med på å vedta den nye langtidsplanen for Forsvaret. Det var et stort løft for Forsvaret som ble vedtatt. Langtidsplanen innebærer at det skal bevilges 611 milliarder ekstra til Forsvaret frem til 2036, det vil si totalt 1635 milliarder til forsvarsformål i perioden 2025 til 2036. Styrkingen vil i særlig grad påvirke det maritime domenet, hvor det skal anskaffes blant annet nye fregatter og standardfartøyer. Det viser seg nå at kostnadsberegningene i planen ikke ga et riktig bilde av realitetene. FFI har beregnet at dagens plan mangler 78 milliarder kroner for å bli oppfylt.

Dessverre viser dagens sikkerhetspolitiske situasjon at planen allerede har store mangler også når det gjelder nødvendige kapasiteter. Det krever at vi må satse mer på Forsvaret både i størrelse og innhold.

Beskyttelse av sivile og samfunnskritisk infrastruktur må prioriteres høyere, dessverre ser vi at Russland i sin ulovlige krig mot Ukraina rammer nettopp infrastruktur og sivile mål, da gjerne i byer. Den beste beskyttelsen mot missilangrep, er luftvern. Forsvaret må derfor tilføres et større antall luftvernssystemer for beskyttelse mot både kort, mellom og langdistanse missiler.

Norge har en viktig rolle som energileverandør til Europa og derved et ansvar for å sikre forsyning av dette til brukerne. Det er behov for mer maritim overvåking. Droner vil kunne være et godt supplement til de maritime overvåkingsflyene for dette formålet. Forsvaret må tilføres droner som kan operere over store avstander for å styrke den maritime overvåkingen.

De norske spesialstyrkene har en viktig rolle i sikringen av norske interesser og står på nasjonal og internasjonal beredskap for å løse oppdrag med særlig høy politisk eller fysisk risiko. Forsvarets spesialstyrker (FS) har i dag ingen egne dedikerte helikoptre, de benytter seg av Bell-412 og redningshelikoptrene nå de skal løse oppdrag. For at Norge skal kunne samarbeide tett med våre viktigste allierte, må FS tilføres dedikert adekvat helikopterressurs. Det er i norsk interesse at helikopterløsningen som velges til formålet holder den standarden våre nærmeste allierte, i dette tilfellet USA og Storbritannia, benytter til sine spesialstyrker. Antallet helikoptre som anskaffes må være tilstrekkelig til at både Forsvarets spesialkommando og Marinejegerkommandoen kan dekke sine behov samtidig.

Forsvarssjefen informerte allerede i februar at Forsvaret skal øve mindre i år. Årsaken er at han vil prioritere å fylle lagre. Vi er i dag i en situasjon hvor alle NATO-land er enige i at vi må styrke våre forsvar. Da kan vi ikke øve og trene mindre, vi må øve og trene mer. For svaret må derfor tilføres midler slik at øvingsaktiviteten opprettholdes og styrkes. En annen utfordring ved at det øves mindre, er at man risikerer at flere slutter som følge av lavere inntekt og mindre interessant tjeneste.

Beredskap og sikkerhet er begreper som er gjennomgående i hele samfunnet i dagens utfordrende tid. Da er det lite fornuftig at Forsvaret pålegges en rekke klimatiltak som fordyrer og forsinker prosjekter og drift. Elektrifiseringen er på vei inn i Forsvaret, i første omgang gjennom anskaffelser av elektriske administrasjonsskjøretøy og anleggsmaskiner. Dette bidrar ikke til å heve beredskapen i Forsvaret. Forsvaret må unntas fra begrensende klimatiltak og prioritere forsvarsevne.

Fremskrittspartiet vil utfordre regjeringen på følgende prioriteringer:

1. For å forsere og forsterke LTP og samtidig styrke øvingsaktiviteten, må forsvarsbudsjettet styrkes betydelig allerede i Revidert Nasjonalbudsjett for 2025
2. Antallet luftvern, for hele spekteret, økes betydelig
3. Forsvaret tilføres langtsekkende droner for maritim og annen overvåking
4. Forsvaret spesialstyrker tilføres dedikerte helikoptre av type tilsvarende det som benyttes av tilsvarende styrker i USA, og i et antall som tilfredsstiller operasjonelle krav
5. Forsvaret må unntas fra klimakrav som er til hinder for eller fordyrer beredskap og drift